

Srečanje katehetov in katehistinj – sobota, 4. 9. 2021 v mariborski stolnici

Drage katehistinje in kateheti, vesel sem, da letošnje katehetsko leto začenjamo skupaj, tu v naši stolnici, ob oltarju, na dan, ko je bl. A.M. Slomšek pred 162 prenesel škofijski sedež iz Št. Andraža na Koroškem v Maribor.

To leto bo še vedno zaznamovano z virusom covid 19, zato je že sam začetek pastoralnega leta poln negotovosti, kajti ne vemo, kako se bodo razmere razvijale in kakšne bodo omejitve.

Je pa tudi res, da smo se v teh dveh letih marsičesa že naučili in smo postali bolj iznajdljivi in prilagodljivi. Pa ne samo to, začeli smo uporabljati nove poti in načine, več je tudi sodelovanja ter medsebojne izmenjave izkušenj in materialov.

Današnje srečanje ima namen, da prosimo Gospoda, da nas opogumi za zvesto opravljanje našega katehetskega poslanstva.

11. maja 2021 je papež Frančišek izdal Apostolsko pismo v obliki Motuproprija »Antiquum ministerium«. S tem pismom papež vzpostavlja službo laiškega katehista. Gre za službo, ko se nekdo v moči svojega krsta čuti poklicanega k sodelovanju v službi kateheze.

Papež pravi, da ta služba ne želi odvzeti poslanstva, ki je lastno škofu, ki je prvi katehet v svoji škofiji, skupaj z duhovniki in diakoni. Tudi ne jemlje posebne odgovornosti staršem, glede krščanske vzgoje otrok, ampak papež predvsem želi ovrednotiti in spodbuditi laike k sodelovanju pri katehezi, ki je služba pri prenašanju vere, od prvega oznanila, do priprave na zakramente krščanskega uvajanja; kar se potem še nadaljuje kot trajna formacija.

Gre za zahtevno poslanstvo, ki ga je mogoče opravljati le v iskreni in pristni osebni veri, ob nenehnem študiju in neposrednem sodelovanju z župnijsko skupnostjo.

Papež poudarja, da je ta služba za moške in ženske, ki imajo globoko vero in krščansko zrelost ter dejavno sodelujejo pri življenju krščanske skupnosti in že sodelujejo z duhovniki in diakoni.

Kateheza namreč ni zgolj v tem, da posredujemo neko znanje in vedenje o Bogu, Svetem pismu, zakramentih ...

Pri nas večinoma v vsakdanji govorici uporabljamo besedo verouk, ali celo veronauk. Ni pa se prav prijela beseda KATEHEZA, za kar dejansko gre.

Beseda kateheza prihaja od besede »KATEHEIN«, kar označuje sporočilo ki odmeva in se nanaša na to, kako takšno sporočilo sprejeti in živeti.

Pri katehezi je v ospredju Božja beseda in vsi smo povabljeni, da ji prisluhnemo, jo sprejmemo in pustimo, da v nas odmeva.

Božja beseda ni mrtva beseda, je živa, ker ima v sebi moč Sv. Duha. Prerok Izaija v današnjem prvem berilu zatrjuje, da je Božja beseda kakor dež, ki pade na zemljo in jo naredi rodovitno.

Seveda se nam takoj postavi vprašanje, zakaj ta blagodejni dež Božje besede v naših srcih marsikdaj ne deluje in v nas ne naredi kakšne posebne spremembe?

Mnogokrat Božja beseda sploh ne pride do nas, kajti obdani smo s hrupom, v srcu pa je mnogokrat polno drugih misli, modrosti tega sveta in vsakdanjih skrbi. Tako v srcu sploh ni prostora za Božjo besedo.

Prvi korak je zato: pripravljenost za poslušanje, z drugo besedo: odprtost za sporočilo Božje besede.

Seveda, ko Božjo besedo slišimo, je mnogokrat težava, ker je ne razumemo. Tu nam prihaja naproti Jezus, ki je globoke resnice vere predstavljal s pripovedovanjem zgodb – prilik.

Neki duhovnik je dejal, da ljudje težko sprejmejo »samo resnico«, veliko lažje in raje jo pa sprejmejo, če jo prikupno oblečemo in tako podamo.

Prav zato je Jezus pri poučevanju pogosto uporabljal prilike in živahne zgodbe, s katerimi je znal povedati najgloblje resnice. Jezus je vedel, da se poslušalec ob zgodbi prej in pogosteje zamisli in stopi na pot spreobrnjenja.

Tudi Jezusova prilika o sejalcu in semenu nam daje odgovor, zakaj je Jezus uporabljal tak način poučevanja: Beseda, zapisana kot zgodba, na nevsiljiv način pusti človeka svobodnega. Oznanilo, zapisano v zgodbi lahko sprejmemo, ali ga odklonimo. Zato Jezus Božjo besedo Jezus primerja s semenom.

Seme je krhka, ranljiva in nemočna stvar: če je zemlja kamnita, pusta, nerodovitna, bo seme usahnilo, če pa je zemlja sposobna sprejeti seme, lahko seme v zavetju globoke zemlje obrodi bogat sad.

Bog nam po svoji besedi govori kot ljubeči Oče. Njegova beseda je beseda ljubezni. Ravno zato lahko spremeni človekovo srce, česar druge besede ne morejo storiti.

Seme je dobro in Bog nam prihaja naproti, da bi to seme lahko vzkliko, rastlo in dozorelo.

Bog prihaja naproti našim otrokom, mladim in odraslim, tudi po vas drage katehistinje in kateheti. Vi ste tisti, ki pomagate ustvarjati pogoje, da bi Božja beseda lahko dosegla tiste, h katerim ste poslani.

Strokovnjaki komuniciranja pravijo, naj v javnosti nastopijo ljudje, ki so po naravi prijazni, polni pozitivne energije, nikakor pa ne ljudje s takšnimi ali drugačnimi problemi, ki so morda »na tleh«.

Toliko bolj velja vse to za katehezo. Če iz našega življenja odseva veselje in naše uresničeno, zadovoljno življenje, ki je sad našega življenja po veri, to samo po sebi prinaša luč in vabi k posnemanju. Mladi naj ob nas začutijo, da jim želimo posredovati sporočilo, ki je

dragoceno, in je kakor dragoceni biser, ki smo ga mi sami našli in sedaj želimo to srečo, ta biser deliti še z drugimi.

Ko danes skupaj prosimo za Božji blagoslov v tem katehetskem in pastoralnem letu, se vam želim tudi zahvaliti za vašo pripravljenost, da dejavno sodelujete pri prenosu vere mlademu rodu.

Vem, da se srečujete in se boste tudi še v bodoče srečevali z različnimi omejitvami in težavami. Predvsem je pomembno, da ne izgubimo poguma in upanja! Danes vam želim zagotoviti, da pri tem vašem poslanstvu niste sami. Papež Frančišek v okrožnici Veselje evangelija pravi, da »Jezus, ki ga oznanjamo, rojeva in oživlja v nas veselje«.

Velikega pomena pri tem pa je pa je tudi vaše medsebojno sodelovanje, v obliki izmenjave izkušenj, katehetskega materiala, pa tudi zavest, da smo v molitvi med seboj povezani, da bi znali in zmogli biti veseli pričevalci daru vere.

Naj nas pri tem spremlja Marija, Mati Cerkve in bl. A. M. Slomšek, zavetnik in priprošnjik vseh, ki se ukvarjajo z vzgojo in katehezo mladih rodov.

Amen.